

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-634/21-1

Lieta C-634/21

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2021. gada 15. oktobris

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 1. oktobris

Prasītāja:

OQ

Atbildētāja:

Land Hessen

6 K 788/20.WI

**VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN [VĪSBĀDENES
ADMINISTRATĪVĀ TIESA]**

LĒMUMS

administratīvajā lietā

OQ,

[..] prasītāja,

[..] pret

Land Hessen [Hesenes federālo zemi], ko pārstāv

Hessischer Beauftragter für Datenschutz und Informationsfreiheit [Hesenes federālās zemes datu aizsardzības un informācijas brīvības uzraudzītājs]

[..] atbildētājs,

Pieaicinātā persona:

SCHUFA Holding AG [..] par datu aizsardzības tiesībām

Verwaltungsgericht Wiesbaden – 6. palāta – ar

[..] 2021. gada 1. oktobrī nolēma:

I. Apturēt tiesvedību.

II. Atbilstoši LESD 267. pantam iesniegt Eiropas Savienības Tiesai šādus jautājumus prejudiciāla nolēmuma sniegšanai:

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (turpmāk tekstā arī – “VDAR”; OV L 119, 2016. gada 4. maijs, 1. lpp.) 22. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jau automatizēta varbūtības vērtības noteikšana par datu subjekta spēju nākotnē saņemt kredītu ir lēmums, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana, un kas attiecībā uz datu subjektu rada tiesiskās sekas vai kas līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu, ja pārzinis, izmantojot datu subjekta personas datus, šo noteikto vērtību nosūta trešajam pārzinim un šī trešā persona šai vērtībai piešķir izšķirošu nozīmi, lai izlemtu par līgumattiecību nodibināšanu, izpildi vai izbeigšanu ar datu subjektu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir noliedzoša: Vai Regulas (ES) 2016/679 – VDAR – 6. panta 1. punkts un 22. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru varbūtības vērtības – šajā lietā par fiziskas personas maksāspēju vai vēlēšanos veikt maksājumus, ņemot vērā informāciju par prasījumiem, – par fiziskās personas konkrētu rīcību nākotnē izmantošana, lai izlemtu par līgumattiecību nodibināšanu, izpildi vai izbeigšanu ar šo personu (*Scoring*), ir pieļaujama tikai tad, ja ir izpildīti konkrēti papildu lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu sīkāk izklāstītie priekšnoteikumi?

Pamatojums

I

- 1 Lietas priekšmets ir prasība par *Score* vērtību, ko pieaicinātā persona *Schufa Holding AG* ir noteikusi attiecībā pret prasītāju. Pieaicinātā persona ir privāts Vācijas kredītu reģistrs, kas sniedz saviem līgumpartneriem informāciju par trešo personu, it īpaši patērētāju, maksāspēju. Pieaicinātā persona šajā nolūkā nosaka t.s. *Score* vērtību. Šajā ziņā, ņemot vērā konkrētas personas īpašības un pamatojoties uz matemātiski statistisku metodi, tiek prognozēta šīs personas rīcības nākotnē, piemēram, kredīta atmaksas, iespējamība, neatklājot nedz konkrētajā gadījumā vērā ņemtās īpašības, nedz matemātiski statistisko metodi. *Score* vērtības noteikšana atbilstoši minētajam balstās uz pieņēmumu, ka personas pieskaitīšana pie citas tādu personu grupas ar konkrētām līdzīgām īpašībām, kuras ir rīkojušās konkrētā veidā, ļauj paredzēt līdzīgu rīcību. Ja personai ir noteikts profils, pieaicinātā persona uz to attiecina noteikto *Score* vērtību, un tas ar attiecīgām sekām tiek ņemts vērā subjekta, kas galu galā noslēdz līgumu ar datu subjektu, piemēram, kredītiestādes, lēmuma pieņemšanas procesā, piešķirot kredītu.
- 2 Pēc tam, kad pieaicinātā persona sniedza negatīvu informāciju, trešā persona atteicās piešķirt prasītājam kredītu. Pēc tam prasītāja lūdza pieaicināto personu ne tikai dzēst ierakstus, kas tās ieskatā bija kļūdaini, bet arī nodrošināt piekļuvi uzglabātajiem datiem. 2018. gada 10. jūlijā pieaicinātā persona sniedza prasītājam informāciju, atbilstoši kurai prasītāja pie pieaicinātās personas ir klasificēta ar *Score* vērtību 85,96 %. Pieaicinātā persona prasītājam pēc tam ar 2018. gada 8. un 23. augusta vēstulēm vispārīgi izklāstīja principiālo tās *Score* vērtību aprēķināšanas veidu, taču ne to, kāda konkrēta informācija tiek izmantota un kāda nozīme tai tiek piešķirta, veicot aprēķinu. Pieaicinātajai personai neesot pienākums atklāt aprēķina metodes, jo uz tām attiecoties komercnoslēpums un darījumu noslēpums. Pieaicinātā persona norādīja prasītājam arī uz to, ka tā tās līgumpartneriem tikai sniedz informāciju, taču faktiskos lēmumus par līgumu slēgšanu pieņemot līgumpartneri; pieaicinātā persona šajā ziņā neiesakot noslēgt vai nenoslēgt līgumu ar personu, par kuru tiek sniegta informācija. Prasītāja 2018. gada 18. oktobrī iesniedza atbildētājam sūdzību saistībā ar informāciju, lūdzot atbildētāju uzlikt pienākumu pieaicinātajai personai izpildīt prasībā izklāstīto lūgumu nodrošināt piekļuvi informācijai un to dzēst. Pieaicinātajai personai esot pienākums informēt par izmantoto apstrādes loģiku un apjomu, kā arī tās sekām.
- 3 Ar prasītājam adresēto 2020. gada 3. jūnija lēmumu atbildētāja atteicās veikt turpmākas darbības attiecībā pret pieaicināto personu. Pamatojumā tā arī norādīja, ka pieaicinātās personas veiktajam kredīspējas vērtības aprēķinam ir jāatbilst sīki reglamentētām prasībām, kas ir ietvertas *Bundesdatenschutzgesetz* [Federālā datu aizsardzības likuma, turpmāk tekstā – “*BDSG*”] 31. pantā (2018. gada 30. jūnija *Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung (EU) 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/680* [Likuma par datu aizsardzības tiesību pielāgošanu Regulai (ES) 2016/679 un Direktīvas (ES) 2016/680 transpozīciju, turpmāk tekstā – “Datu aizsardzības pielāgošanas un transpozīcijas likums” vai “*DSAnpUG-EU*”], *BGBl. I*, 2017. lpp., 1. pants). Taču pieaicinātā

persona šīs prasības parasti izpildot, un šajā lietā nekas neliecinot par to, ka tas tā neesot.

- 4 2018. gada 25. maijā stājās spēkā Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK. Vispārīgajā datu aizsardzības regulā ir paredzēts principiāls datu apstrādes aizliegums ar nosacījumu, ka tai ir vajadzīga atļauja; būtiski apstrādes atļaujas nosacījumi ir ietverti VDAR 6. pantā. Turklāt Vispārīgajā datu aizsardzības regulā ir ietverta vairākus līdzekļus saturoša aizsardzības sistēma, kuru veido tiesību normas it īpaši par datu subjektu tiesībām uz informāciju, piekļuvi, datu dzēšanu un sūdzības iesniegšanu kompetentajā iestādē, lūdzot iejaukšanos, kā arī tiesībām celt prasību par iestāžu lēmumiem valstu tiesās. Vispārīgā datu aizsardzības regula ir vērsta it īpaši arī uz t.s. profilēšanu, kuras legāļdefinīcija ir ietverta VDAR 4. panta 4) punktā un kurā ietilpst lietas pamatā esošā pieaicinātās personas kā “Scoring” veiktā darbība. Profilēšana ir vairāku tiesību normu tiesiskā regulējuma priekšmets, piemēram, kopsakarā ar datu subjektu piekļuves tiesībām saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punkta h) apakšpunktu un VDAR 21. panta 1. punkta pirmā teikuma otrajā daļā ietvertajām datu subjektu tiesībām iebilst, un – principā – kā VDAR 22. pantā ietverts principiāls aizliegums (VDAR 22. panta 1. punkts) ar izņēmuma nosacījumiem (VDAR 22. panta 2. punkts), ciktāl lēmumi balstās tikai uz profilēšanu.
- 5 Kā Savienības tiesību regula LESD 288. panta otrās daļas izpratnē Vispārīgā datu aizsardzības regula ir vispārpiemērojama, tā uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Neņemot vērā šos principus, Vispārīgajā datu aizsardzības regulā ir ietverti vairāki t.s. izņēmuma noteikumi, kas dalībvalstīm zināmā mērā dod rīcības brīvību, pieņemot valsts tiesību normas. Ņemot vērā šīs nodotās tiesību normu pieņemšanas pilnvaras, 2018. gada 25. maijā stājās spēkā jaunais Federālais datu aizsardzības likums. *BDSG* 31. pantā ir ietvertas sīkas tiesību normas par *Scoring* un informāciju par maksātspēju.

II

1) Eiropas Savienības **Pamattiesību hartā** (turpmāk tekstā – “**Pamattiesību harta**”; OV 2016, C 202, 2016. gada 7. jūnijs, 389. lpp.) ir paredzēts šādi:

6 **Pamattiesību hartas 7. pants – Privātās un ģimenes dzīves neaizskaramība**

Ikvienai personai ir tiesības uz savas privātās un ģimenes dzīves, dzīvokļa un saziņas neaizskaramību.

7 **Pamattiesību hartas 8. pants – Personas datu aizsardzība**

1. *Ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību.*

2. *Šādi dati ir jāapstrādā godprātīgi, noteiktiem mērķiem un ar attiecīgās personas piekrišanu vai ar citu likumīgu pamatojumu, kas paredzēts tiesību aktos.*

Ikvienam ir pieejas tiesības datiem, kas par viņu savākti, un tiesības ieviest labojumus šajos datos.

3. *Atbilstību šiem noteikumiem kontrolē neatkarīga iestāde.*

8 Pamattiesību hartas 52. pants – Tiesību un principu piemērošana un interpretēšana

1. *Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības.*

[..]

2) **Līgumā par Eiropas Savienības darbību** (turpmāk tekstā – “LESD”; labotajā 2016. gada 7. jūnija redakcijā, OV C 202, 1., 47. lpp.) ir paredzēts šādi:

9 LESD 288. pants

[..]

Regulas ir vispārpiemērojamas. Tās uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojamas visās dalībvalstīs.

3) **Vispārīgā datu aizsardzības regulā** (Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK) ir noteikts šādi:

10 VDAR 4. pants – Definīcijas

Šajā regulā:

[..]

4) *“profilēšana” ir jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kas izpaužas kā personas datu izmantošana nolūkā izvērtēt konkrētus ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši analizēt vai prognozēt aspektus saistībā ar minētās fiziskās personas sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm, interesēm, uzticamību, uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos; [..].*

11 VDAR 6. pants – Apstrādes likumīgums

1. *Apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no turpmāk minētajiem pamatojumiem:*

- a) *datu subjekts ir devis piekrišanu savu personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem;*
- b) *apstrāde ir vajadzīga līguma, kura līgumslēdzēja puse ir datu subjekts, izpildei vai pasākumu veikšanai pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas;*
- c) *apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;*
- d) *apstrāde ir vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta vai citas fiziskas personas vitālas intereses;*
- e) *apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras;*
- f) *apstrāde ir vajadzīga pārziņa vai trešās personas legītīmo interešu ievērošanai, izņemot, ja datu subjekta intereses vai pamattiesības un pamatbrīvības, kurām nepieciešama personas datu aizsardzība, ir svarīgākas par šādām interesēm, jo īpaši, ja datu subjekts ir bērns.*

Pirmās daļas f) apakšpunktu nepiemēro apstrādei, ko veic publiskas iestādes, pildot savus uzdevumus.

2. *Dalībvalstis var paturēt spēkā vai ieviest konkrētākus noteikumus, lai šīs regulas noteikumu piemērošanu pielāgotu attiecībā uz apstrādi, ko veic, lai ievērotu 1. punkta c) un e) apakšpunktu, nosakot precīzāk konkrētas prasības apstrādei un citus pasākumus, ar ko nodrošina likumīgu un godprātīgu apstrādi, tostarp citās konkrētās apstrādes situācijās, kas paredzētas IX nodaļā.*

3. *Šā panta 1. punkta c) un e) apakšpunktā minēto apstrādes pamatu nosaka ar:*

- a) *Savienības tiesību aktiem; vai*
- b) *dalībvalsts tiesību aktiem, kas piemērojami pārzinim.*

Apstrādes nolūku nosaka minētajā juridiskajā pamatā vai – attiecībā uz 1. punkta e) apakšpunktā minēto apstrādi – tas ir vajadzīgs, lai izpildītu uzdevumu, ko veic sabiedrības interesēs vai īstenojot pārzinim likumīgi piešķirtās oficiālās pilnvaras. Minētajā juridiskajā pamatā var būt ietverti konkrēti noteikumi, lai pielāgotu šīs regulas noteikumu piemērošanu, cita starpā vispārēji nosacījumi, kas reglamentē pārziņa īstenošanu apstrādes likumību; apstrādājamo datu veidi; attiecīgie datu subjekti; vienības, kurām personas dati var tikt izpausti, un mērķi, kādiem tie var tikt izpausti; apstrādes nolūka ierobežojumi; glabāšanas termiņi; un apstrādes darbības un apstrādes procedūras, tostarp pasākumi, lai nodrošinātu likumīgu un godprātīgu apstrādi, piemēram, citās konkrētās datu apstrādes situācijās, kas

paredzētas IX nodaļā. Savienības vai dalībvalsts tiesību akti atbilst sabiedrības interešu mērķim un ir samērīgi ar izvirzīto leģitīmo mērķi.

4. Ja apstrāde citā nolūkā nekā tajā, kādā personas dati tika vākti, nav balstīta uz datu subjekta piekrišanu vai uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas demokrātiskā sabiedrībā ir vajadzīgs un samērīgs pasākums, lai aizsargātu 23. panta 1. punktā minētos mērķus, pārzinis, lai pārlicinātos, vai apstrāde citā nolūkā ir savietojama ar nolūku, kādā personas dati sākotnēji tika vākti, cita starpā ņem vērā:

- a) jebkuru saikni starp nolūkiem, kādos personas dati ir vākti, un paredzētās turpmākās apstrādes nolūkiem;
- b) kontekstu, kādā personas dati ir vākti, jo īpaši saistībā ar datu subjektu un pārziņa attiecībām;
- c) personas datu raksturu, jo īpaši to, vai ir apstrādātas īpašas personas datu kategorijas, ievērojot 9. pantu, vai to, vai ir apstrādāti personas dati, kas datu uz sodāmību un pārkāpumiem, ievērojot 10. pantu;
- d) paredzētās turpmākās apstrādes iespējamās sekas datu subjektiem;
- e) atbilstošu garantiju esamību, kas var ietvert šifrēšanu vai pseidonimizāciju.

12 VDAR 15. pants – Datu subjekta piekļuves tiesības

1. Datu subjektam ir tiesības saņemt no pārziņa apstiprinājumu par to, vai attiecībā uz datu subjektu tiek vai netiek apstrādāti personas dati, un, ja tiek, datu subjektam ir tiesības piekļūt attiecīgajiem datiem un saņemt šādu informāciju: [..]

h) tas, ka pastāv automatizēta lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana, kas minēta 22. panta 1. un 4. punktā, un – vismaz minētajos gadījumos – jēgpilna informācija par tajā ietverto loģiku, kā arī šādas apstrādes nozīmīgumu un paredzamajām sekām attiecībā uz datu subjektu.

13 VDAR 21. pants – Tiesības iebilst

1. Datu subjektam, balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju; ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi, kas pamatojas uz 6. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu, tostarp profilēšanu, kas pamatojas uz minētajiem noteikumiem.

[..]

14 VDAR 22. pants – Automatizēta individuālu lēmumu pieņemšana, tostarp profilēšana

1. *Datu subjektam ir tiesības nebūt tāda lēmuma subjektam, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde – tostarp profilēšana – kas attiecībā uz datu subjektu rada tiesiskās sekas vai kas līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu.*

2. *Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja lēmums:*

a) *ir vajadzīgs, lai noslēgtu vai izpildītu līgumu starp datu subjektu un datu pārzini;*

b) *ir atļauts saskaņā ar Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kuri ir piemērojami pārzinim un kuros ir arī noteikti atbilstīgi pasākumi, ar ko aizsargā datu subjekta tiesības un brīvības, un legītīmās intereses; vai*

c) *pamatojas uz datu subjekta nepārprotamu piekrišanu.*

3. *Šā panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos datu pārzinis veic atbilstīgus pasākumus, lai aizsargātu datu subjekta tiesības un brīvības, un legītīmās intereses – vismaz tiesības panākt cilvēka līdzdalību no pārziņa puses –, lai datu subjekts varētu paust savu viedokli un apstrīdēt lēmumu.*

4. *Šā panta 2. punktā minētos lēmumus nepamato ar īpašām personas datu kategorijām, kuras minētas 9. panta 1. punktā, izņemot, ja tiek piemērots 9. panta 2. punkta a) vai g) apakšpunkts un tiek nodrošināti atbilstīgi pasākumi, ar ko aizsargā datu subjekta tiesības un brīvības, un legītīmās intereses.*

4) 2017. gada 30. jūnija **Bundesdatenschutzgesetz** [Federālais datu aizsardzības likums] (*BGBI. I*, 2097. lpp., kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2019. gada 20. novembra likumu, *BGBI. I*, 1626. lpp.) ir paredzēts šādi:

15 **BDSG § 31 – Saimnieciskās dzīves aizsardzība saistībā ar Scoring un informāciju par maksātspēju**

1. *Varbūtības vērtības izmantošana saistībā ar fiziskas personas konkrētu rīcību nākotnē, lai izņemtu par līgumattiecību nodibināšanu, izpildi vai izbeigšanu ar šo personu (Scoring), ir atļauta tikai tad, ja:*

1) *ir tikuši ievēroti datu aizsardzības tiesību aktos ietvertie noteikumi;*

2) *dati, kas ir tikuši izmantoti, lai aprēķinātu varbūtības vērtību, pamatojoties uz zinātniski atzītu matemātiski statistisku metodi, pierādāmā veidā ir būtiski, lai aprēķinātu konkrētās rīcības iespējamību;*

3) *varbūtības vērtības aprēķinā nav tikuši izmantoti tikai adreses dati; un*

4) *ja tiek izmantoti adreses dati, datu subjekts pirms varbūtības vērtības aprēķināšanas, ir ticis informēts par šo datu paredzēto izmantošanu; informācijas sniegšana ir jādokumentē.*

2. Reģistru noskaidrotas varbūtības vērtības izmantošana saistībā ar fiziskas personas maksātspēju un vēlmi veikt maksājumus, ņemot vērā informāciju par prasījumiem, ir atļauta tikai tad, ja ir izpildīti 1. punktā minētie nosacījumi un tiek ņemti vērā vienīgi tādi prasījumi saistībā ar izpildāmu pakalpojumu, kas nav ticis sniegts, lai gan tā sniegšanai ir beidzies termiņš:

- 1) kas ir tikuši konstatēti ar spēkā esošu vai uz laiku par izpildāmu atzītu spriedumu vai attiecībā uz kuriem ir tikusi izsniegta parādzīme saskaņā ar Zivilprozessordnung [Civilprocesa kodeksa] 794. pantu;
- 2) kas ir tikuši konstatēti saskaņā ar Insolvenzordnung [Maksātnespējas likuma] 178. pantu un kurus parādnieks nav apstrīdējis pārbaudes laikā;
- 3) kurus parādnieks ir skaidri atzinis;
- 4) kuru gadījumā:
 - a) parādnieks ir ticis brīdināts rakstveidā vismaz divas reizes pēc prasījuma izpildes termiņa beigām;
 - b) pirmais brīdinājums ir ticis izteikts vismaz pirms četrām nedēļām;
 - c) parādnieks iepriekš, taču agrākais saistībā ar pirmo brīdinājumu, ir ticis informēts, ka reģistrs var ņemt vērā informāciju; un
 - d) parādnieks nav apstrīdējis prasījumu; vai
- 5) kuru pamatā esošās līgumiskās attiecības maksājumu kavējumu dēļ var tikt izbeigtas bez iepriekšēja brīdinājuma un kuru gadījumā parādnieks iepriekš ir ticis informēts par iespējamību, ka reģistrs var ņemt vērā informāciju.

Netiek skarta citu ar maksātspēju saistīto datu apstrādes, ieskaitot varbūtības vērtību noskaidrošanas, pieļaujamība saskaņā ar vispārējām datu aizsardzības tiesībām.

III

- 16 Šajā lietā, lai pieņemtu lēmumu, nozīme ir jautājumam par to, vai VDAR 22. panta 1. punkta piemērošanas jomā ietilpst tādu reģistru, kāda ir pieaicinātā persona, darbība, kas ir saistīta ar *Score* vērtību noteikšanu attiecībā uz datu subjektiem un to nosūtīšanu tādām trešajām personām bez iepriekšēja ieteikuma vai norādes, kuras, piešķirot lielu nozīmi *Score* vērtībai, ar datu subjektu noslēdz vai atsakās noslēgt līgumu. Tas tāpēc, ka šajā gadījumā tāda reģistra kā pieaicinātā

persona veikta galīgas *Score* vērtības noteikšana nosūtīšanas nolūkā var tikt atzīta par pieļaujamu tikai saskaņā ar VDAR 22. panta 2. punkta b) apakšpunktu, skatītu kopā ar *BDSG* 31. pantu, un šādā gadījumā tiesību normas – ja datu subjekts, kā tas ir šajā tiesvedībā, iesniedz sūdzību kompetentajā uzraudzības iestādē – vienlaikus ir kritērijs, uzraudzības iestādei pārbaudot reģistra darbību. Savukārt šajā ziņā nozīme ir jautājumam par to, vai tiesību norma ar *BDSG* 31. panta saturu atbilst VDAR 22. panta 2. punkta b) apakšpunktam. Tas tāpēc, ka, ja tas tā nav, trūkst jebkāds likumā ietverts pārbaudes kritērijs, ko atbildētāja šajā lietā pati izmanto attiecībā uz pieaicināto personu.

Par pirmo jautājumu

VDAR 22. panta 1. punkta piemērojamība kredītu reģistriem

- 17 Datu subjektam saskaņā ar VDAR 22. panta 1. punktu ir tiesības nebūt tāda lēmuma subjektam, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde – tostarp profilēšana – kas attiecībā uz datu subjektu rada tiesiskās sekas vai kas līdzīgā veidā ievērojami ietekmē datu subjektu. Šīs tiesību normas pamatā ir tās priekštecis Direktīvas 95/46/EK 15. pants. Saskaņā ar tā formulējumu, šķiet, ka tās ir datu subjekta tiesības, kuru spēkā esamībai ir nepieciešama to izmantošana. Turpretim iesniedzējtiesa ir pārliecināta, ka ar šo tiesību normu tiek noteikts principiāls aizliegums, kura pārkāpums ir konstatējams neatkarīgi no tiesību individuālas izmantošanas.
- 18 Tādas darbības kā lietas pamatā esošā – pieaicinātās personas veiktā – automatizēta personas datu apkopošana, lai noskaidrotu varbūtības vērtību saistībā ar fiziskas personas konkrētu rīcību nākotnē nosūtīšanas nolūkā trešajām personām, lai tās izlemtu par līgumattiecību nodibināšanu, izpildi vai izbeigšanu ar šo datu subjektu, katrā ziņā atbilstoši darbības saturam ietilpst VDAR 22. panta 1. punkta tvērumā. Tiesību norma atbilstoši tās skaidrajam formulējumam ir piemērojama nevis tikai, bet – arī lēmumiem, kas tiek pieņemti, balstoties uz profilēšanu, skat. arī 71. apsvēruma otro teikumu. Profilēšanas legāldefinīcija ir ietverta VDAR 4. panta 4) punktā, proti, tā ir jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde, kas izpaužas kā personas datu izmantošana nolūkā izvērtēt konkrētus ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus, jo īpaši analizēt vai prognozēt tādus aspektus saistībā ar minētās fiziskās personas sniegumu darbā kā sniegumu darbā, ekonomisko situāciju, veselību, personīgām vēlmēm, interesēm, uzticamību, uzvedību, atrašanās vietu vai pārvietošanos.
- 19 *Score* vērtību noteikšana atbilst šīm definīcijas pazīmēm. Par to liecina arī 71. apsvēruma otrais teikums, atbilstoši kuram ar profilēšanu ir jāsaprot arī tieši ar personas ekonomisko situāciju, uzticamību vai uzvedību saistītu aspektu analīze vai prognoze. Turklāt 71. apsvēruma pirmajā teikumā kā lēmumu VDAR 22. panta 1. punkta izpratnē piemērs ir minēts tiešsaistē iesniegta kredītpieteikuma automātisks noraidījums. Šajā ziņā VDAR 22. panta 1. punkts principā katrā ziņā ir jāpiemēro tādās situācijās kā šī, ņemot vērā to, ka atbilstoši regulas autora gribai

Score vērtības noteikšana ir profilēšanas apakšgadījums VDAR 4. panta 4) punkta izpratnē.

- 20 Iesniedzējtiesas ieskatā būtībā ir jāsecina, ka tādās situācijās, kāda tā ir pamatlietā, ir izpildīts arī VDAR 22. panta 1. punktā paredzētais nosacījums par tāda *lēmuma* esamību, kura pamatā ir tikai *automatizēta apstrāde*. Šo secinājumu neatspēko tas, ka saskaņā ar iepriekš minētajiem apsvērumiem kredītu reģistru – kādair pieaicinātā persona – galvenā darbība *Score* vērtību noteikšana saskaņā ar apsvērumiem ir profilēšanas apakšgadījums. Likumdevējs gan acīmredzami nav vēlējis tieši ar VDAR 22. panta 1. punktu autonomi reglamentēt profilēšanas pieņemamību no datu aizsardzības tiesību viedokļa, bet gan zināmā mērā reglamentēt profilēšanu tikai papildus, ciktāl tā ir daļa no lēmuma, kas ir balstīts uz automatizētu lēmumu. Minētais izriet jau no pašas tiesību normas formulējuma, kurā saistībā ar tajā ietverto aizliegumu notiek atsaukšanās galvenokārt uz *lēmumu*, kura *pamatā* ir profilēšana – vai cita automatizēta datu apstrāde –, bet ne uz pašu profilēšanu.
- 21 Tomēr tiesa pieņem, ka, reģistram nosakot *Score* vērtību, nenotiek tikai trešās personas pārziņa lēmumu sagatavojoša profilēšana, bet gan tieši tiek pieņemts patstāvīgs “lēmums” VDAR 22. panta 1. punkta izpratnē.
- 22 Šajā ziņā tiesa, ņemot vērā VDAR 22. panta 1. punkta formulējumu, apzinās, ka tiesību norma, to interpretējot šauri, var tikt un, lielākajā daļā gadījumu, tiek arī saprasta tādējādi, ka tā nav tieši piemērojama tādu kredītu reģistru kā pieaicinātā persona darbībām. Taču tiesas ieskatā attiecīga pieņēmuma pamatā ir nepareiza izpratne par kredītu reģistru darbībām un to noteikto *Score* vērtību nozīmi. Tas tāpēc, ka šis pieņēmums balstās uz ideju, ka kredītu reģistri lēmumu, kuram ir nozīme saistībā ar VDAR 22. panta 1. punktu, nepieņem paši, jo tie, noskaidrojot un apkopojot personas datus ar mērķi izveidot profilu un noteikt no tā izrietošo galīgo *Score* vērtību, tikai zināmā mērā sagatavo galīgo pārziņa lēmumu, jo tie, nosūtot *Score* vērtību, parasti vienlaikus trešajam pārzinim arī neiesaka noslēgt vai nenoslēgt līgumu ar datu subjektu.
- 23 VDAR tiesību normās un apsvērumos tiek nošķirti jēdzieni *apstrāde*, no vienas puses, un uz apstrādi balstīti *lēmumi*, no otras puses, un tieši nav ietvertas profilēšanas saturam izvirzītas patstāvīgas prasības. Piemēram, VDAR 4. panta 4) punktā ir paredzēts, ka profilēšana VDAR izpratnē ir “jebkura veida automatizēta personas datu apstrāde [...] *nolūkā izvērtēt* konkrētus ar fizisku personu saistītus personiskus aspektus”. Līdz ar to legāļdefinīcijas formulējumu var saprast tādējādi, ka profilēšana ir ne tikai parametru noteikšana saistībā ar vērtējuma rezultātu, bet aptver arī vērtējuma rezultātu. Ņemot vērā šo lietu, ar minēto varētu saprast arī kredītu reģistra veikto automatizēto konkrēto pazīmju apkopšanu ar mērķi secināt kopīgo *Score* vērtību un tās faktisko noteikšanu. Par šādu jēdziena izpratni varētu liecināt arī VDAR 21. panta 1. punkta pirmais teikums, atbilstoši kuram tiesības iebilst attiecas uz *jebkādu apstrādi* un saskaņā ar teikuma otro daļu arī uz *profilēšanu*, kas balstās uz VDAR tiesību normām. Visbeidzot atšķirība starp automatizēto apstrādi profilēšanas formā, no vienas

pusēs, un lēmumu, no otras puses, it īpaši izriet no VDAR 22. panta 1. punkta. Paredzot VDAR 22. panta 1. punktā, ka datu subjektam ir tiesības “nebūt tāda lēmuma subjektam, kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, tostarp profilēšana”, tiesību normā ir *expressis verbis* paredzēta cēloņsakarība starp automatizētu apstrādi (ieskaitot profilēšanu) un uz to balstītu lēmumu, kā arī to obligāta secība laika ziņā. Regulas autora nodomu nošķirt abus jēdzienus pamato arī 71. apsvēruma pirmais un otrais teikums. Kamēr 71. apsvēruma pirmajā teikumā ir izklāstīts, ka datu subjektam vajadzētu būt tiesībām nebūt tāda lēmuma subjektam, ar ko izvērtē ar viņu saistītus personiskus aspektus, un kura pamatā ir tikai automatizēta apstrāde, 71. apsvēruma otrajā teikumā šis pieņēmums tiek papildināts ar to, ka “šāda apstrāde” – līdz ar to ne – “lēmumi” – aptver arī profilēšanu. Tieši pretēji, kā “lēmuma” piemērs 71. apsvēruma pirmajā teikumā ir minēts kredītpieteikuma automātisks noraidījums, tātad vispārīgi tas attiecas arī uz šo situāciju tiktāl, ciktāl nozīmīgais “lēmums” ir nevis pieaicinātās personas veiktā *Score* vērtības noteikšana, bet kredītiestādes noraidošais lēmums attiecībā uz prasītāju. Tāpēc katrā ziņā VDAR 21. panta 1. punkta pirmā teikuma, 22. panta 1. punkta, 4. panta 4) punkta, 71. apsvēruma pirmā un otrā teikuma, kā arī 72. apsvēruma formulējums galu galā ir jāsaprot tādējādi, ka tādas situācijas kā pamatlietā esošā, kad reģistrs noskaidro *Score* vērtību, ir “apstrāde” taču ne “lēmums” VDAR 22. panta 1. punkta izpratnē.

- 24 Tomēr iesniedzējtiesai ir būtiskas šaubas par šādu VDAR 22. panta 1. punkta šauru interpretāciju. Tās ieskatā daudz kas liecina par to, ka kredītu reģistru veiktā *Score* vērtības automatizēta noteikšana, lai novērtētu prognozes veidā datu subjekta maksātspēju, ir patstāvīgs uz automatizētu apstrādi balstīts lēmums VDAR 22. panta 1. punkta izpratnē. Iesniedzējtiesa savas šaubas no faktiskā viedokļa pamato ar kredītu reģistru noteiktās *Score* vērtības nozīmi trešo pārziņu lēmumu praksē un no juridiskā viedokļa – galvenokārt ar mērķiem, kas ir jāsasniedz ar VDAR 22. panta 1. punktu, kā arī tiesiskās aizsardzības garantijām, kas ir paredzētas VDAR 87. un nākamajos pantos.
- 25 No faktiskā viedokļa tiesai ir būtiskas šaubas par pieņēmumu, ka trešie pārziņi, ja attiecībā uz datu subjektu ir tikusi noteikta *Score* vērtība, pieņem VDAR 22. panta 1. punktā pieprasīto lēmumu konkrētā gadījumā, kas nav balstīts vienīgi uz automatizāciju. Lai gan katrā ziņā tīri hipotētiski trešie pārziņi var pieņemt patstāvīgu lēmumu par to, vai un kā noslēgt līgumattiecības ar datu subjektu, jo šajā lēmuma pieņemšanas procesa stadijā principā vēl ir iespējams pieņemt individuālu lēmumu, kura pamatā ir cilvēciskais faktors, kredītu reģistru nosūtītā *Score* vērtība ietekmē šo lēmumu praktiski tik lielā mērā, ka tas zināmā mērā izpaužas trešā pārziņa lēmumā. Citiem vārdiem, *faktiski* lēmumu par to, vai un kā trešais pārzinis noslēdz līgumu ar datu subjektu, galu galā nosaka gan kredītu reģistra, pamatojoties uz automatizēto apstrādi, noteiktā *Score* vērtība. Lai gan trešajam pārzinim tā lēmums *nav jāpadara* pilnībā atkarīgs no *Score* vērtības, parasti tas tā *rīkojas* lielākajā daļā gadījumu. Lai gan kredīta piešķiršana var tikt atteikta, neraugoties uz principā pietiekamu *Score* vērtību (tādu citu iemeslu dēļ kā, piemēram, garantiju trūkums vai šaubas par finansējama ieguldījuma pozitīvo rezultātu), nepietiekama *Score* vērtība katrā ziņā patērīna kredītu jomā gandrīz

vienmēr nozīmēs atteikumu piešķirt kredītu pat tad, ja, piemēram, ieguldījums citādā ziņā šķiet peļņu nesošs. Par to, ka *Score* vērtībām ir izšķiroša nozīme, piešķirot kredītu un paredzot tā nosacījumus, liecina iestāžu prakse datu aizsardzības uzraudzībā [*omissis*: norāde uz avotu].

- 26 Taču VDAR 22. panta 1. punkta mērķis tieši ir aizsargāt datu subjektu no riskiem, kas saistīti ar tīri automatizētu lēmumu formu – ar nosacījumu, ka nav piemērojami VDAR 22. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi. Regulas autora mērķis ir novērst to, ka lēmuma pieņemšana notiek bez cilvēka veikta individuāla novērtējuma un pārbaudes. Datu subjekts nedrīkst tikt pakļauts tikai tehniskai un nepārredzamai darbībai bez iespējas analizēt tās pamatā esošos pieņēmumus un vērtēšanas kritērijus, kā arī konkrētajā gadījumā iejaukties, izmantojot savas tiesības. Līdz ar to tiesiskā regulējuma mērķis līdzās aizsardzībai no diskriminējošiem lēmumiem, pamatojoties uz šķietami objektīvām datu apstrādes programmām, ir arī pārredzamības un godīguma nodrošināšana lēmumu pieņemšanas procesā. Lēmumi par individuālo brīvību izmantošanu nedrīkst tikt atstāti algoritmu loģikas ziņā bez jebkādas pārbaudes. Tas tāpēc, ka algoritmu pamatā ir korelācijas un iespējamības, kas ne vienmēr ņem vērā cēloņsakarības un arī ne noteikti liek izdarīt pēc cilvēka domām “pareizus” secinājumus. Tieši pretēji, veicot pareizu konkrētu datu sistematizāciju, var tikt izdarīti kļūdaini, negodīgi vai diskriminējoši secinājumi, kas – ja tie kļūst par lēmuma pieņemšanas pamatu – būtiski ietekmē datu subjekta brīvības un samazina viņa nozīmi, viņam kļūstot no bezpersoniska lēmuma subjekta par šāda lēmuma objektu. Tā tas it īpaši ir gadījumā, ja datu subjekts nezina par algoritmu izmantošanu vai – ja tas tomēr par to zina – nevar secināt, kādi dati ar kādu nozīmi un, izmantojot kādu analīzes metodi, tiek izmantoti, pieņemot lēmumu. Taču tieši šis regulas autora mērķis noteikt obligātu pienākumu cilvēkam labot automatizētu datu apstrādi un pieļaut atkāpes tikai ierobežotā skaitā izņēmumu (VDAR 22. panta 2. punkts) netiek ņemts vērā, jo automātiski noteiktajai *Score* vērtībai principā ir būtiska nozīme, trešajam pārzinim pieņemot lēmumu.
- 27 Regulas autors, piešķirot izšķirošu nozīmi (pēdējam) attiecībā uz datu subjektu pieņemtajam lēmumam, vēlējās atrisināt šo principiālo konfliktu ar VDAR 22. panta 1. punktā paredzēto aizliegumu, zināmā mērā liekot “uzņemties” atbildību trešajiem pārziņiem. Attiecībā uz profilēšanu šajā ziņā ir formulētas tikai procesuālās prasības 71. apsvēruma sestajā teikumā, kam ir nozīme saistībā ar profilēšanu. Taču datu apstrādes pieļaujamība profilēšanas nolūkā labākajā gadījumā izriet no VDAR 6. panta 1. punktā paredzētajiem vispārējiem apstrādes nosacījumiem. Minētais izriet gan no VDAR 21. panta 1. punkta pirmā teikuma otrās daļas, kurā kā iespējams profilēšanas juridiskais pamats tiek norādīts VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas e) un f) apakšpunkts, gan 72. apsvēruma pirmā teikuma, saskaņā ar kuru uz profilēšanu attiecas VDAR tiesību normas par personas datu apstrādi, tātad arī apstrādes juridiskais pamats vai datu aizsardzības principi.
- 28 Ņemot vērā, pirmkārt, tikai aprišu veidā formulētās profilēšanai izvirzītās VDAR prasības un, otrkārt, no VDAR 22. panta 1. punkta izrietošo principiālo

uzstādījumu, rodas it īpaši problēma saistībā ar datu subjektu īstenotu efektīvu tiesību izmantošanu. Tā – līdzās uzraudzības iestāžu piemērotajam kontroles mehānismam – ir galvenais VDAR ietvertais tiesību izmantošanas mehānisms. Par minēto liecina ne tikai no VDAR 87. un nākamajiem pantiem izrietošās izsvērtās un visaptveroši reglamentētās tiesības iesniegt sūdzību un celt prasību, bet arī tās papildinošās no VDAR 12. un nākamajiem pantiem izrietošās datu subjektu tiesības. VDAR mērķis ir ar atbilstošu prasību palīdzību it īpaši saistībā ar piekļuves tiesībām un pārskatāmības prasībām dot iespēju atbildīgam Savienības pilsonim īstenot tiesības un to mobilizēt šajā ziņā.

- 29 Šīs tiesības zaudē jēgu, mijiedarbojoties kredītu reģistru darbībai un pienākumiem (to neesamībai), kā arī trešo pārziņu lēmumu pieņemšanas praksei. Attiecībā uz reģistriem datu subjektam gan ir vispārējas piekļuves tiesības saskaņā ar VDAR 15. pantu; taču tās neatbilst profilēšanas īpatnībām, uz kuru ir vērsti VDAR 15. panta 1. punkta h) apakšpunkts un 21. panta 1. punkta pirmā teikuma otrā daļa. Tas tāpēc, ka saistībā ar vispārējām piekļuves tiesībām kredītu reģistriem nav pienākums atklāt to parametru loģiku un saturu, kuriem ir izšķiroša nozīme, nosakot *Score* vērtību; tie to arī nedara konkurences aizsardzības apsvērumu dēļ, atsaucoties uz komercnoslēpumu un darījumu noslēpumu.
- 30 Arī trešais pārzinis nevar datu subjektam sniegt informāciju par *Score* vērtības noteikšanu, kurai tieši ir izšķiroša nozīme tā lēmuma pieņemšanai, jo tam nav zināma šīs vērtības pamatā esošā loģika; reģistrs tai to neizpauž.
- 31 Tas rada nepilnību tiesiskās aizsardzības sistēmā. Subjektam, no kura būtu jāpieprasa datu subjektam nepieciešamā informācija, saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punkta h) apakšpunktu, nav pienākuma sniegt informāciju, jo tas, šķiet, neveic pats “automatizētu lēmumu pieņemšanu” VDAR 15. panta 1. punkta h) apakšpunkta izpratnē, un subjekts, kurš savu lēmumu pieņem, balstoties uz automatizēti noteikto *Score* vērtību un kuram saskaņā ar VDAR 15. panta 1. punkta h) apakšpunktu ir pienākums sniegt informāciju, nevar sniegt nepieciešamo informāciju, jo tās nav tā rīcībā.
- 32 Ja reģistra veikta *Score* vērtības noteikšana ietilpst VDAR 22. panta 1. punkta piemērošanas jomā, šī nepilnība tiesiskās aizsardzības sistēmā tiek novērsta. Tādējādi VDAR 22. panta 1. punktā paredzētais aizliegums attiecas ne tikai uz *Score* vērtību noteikšanu, kas nozīmē, ka tā kā tikai uz automatizētu apstrādi balstīta darbība ir pieļaujama tikai saskaņā ar izņēmuma nosacījumiem, kas ir paredzēti VDAR 22. panta 2. punktā, un tāpēc atbilst Savienības likumdevēja nolūkam vismaz ar noteikumu palīdzību paredzēt šādu lēmumu robežas. Šī pieeja, ņemot vērā VDAR 22. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmuma noteikumu, ļauj dalībvalstīm sīki reglamentēt lēmumu pieņemšanu, kas tām ir aizliegta saskaņā ar līdzšinējām VDAR ietvertajām prasībām saistībā ar profilēšanu un automatizētu lēmumu pieņemšanu (skat. otro prejudiciālo jautājumu).

- 33 Nepilnība tiesiskās aizsardzības sistēmā netiek arī pietiekami novērsta ar datu subjekta tiesībām iebilst atbilstoši VDAR 21. panta 1. punkta pirmā teikuma otrajai daļai. Atbilstoši tai datu subjektam, “balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju, ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi, kas pamatojas uz 6. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu, tostarp profilēšanu, kas pamatojas uz minētajiem noteikumiem”. Tomēr kredītu reģistru gadījumā datu subjekts parasti nezina, ka viņš ir kļuvis par automatizēta *Scoring* procesa objektu. Tā par to uzzina parasti tikai tad, kad trešais pārzinis jau ir pieņēmis tam nelabvēlīgu lēmumu, atsaucoties uz *Score* vērtību. Taču šajā brīdī tam katrā ziņā saistībā ar pabeigto lietu tiesības iebilst vairs nepalīdz, šajā ziņā tas savas tiesības iebilst var izmantot tikai attiecībā uz kredītu reģistru veiktu datu apstrādi nākotnē.

Par otro jautājumu

Dalībvalstu *Scoring* tiesiskais regulējums

- 34 Atbilstoši *BDSG* 31. panta 1. punktam varbūtības vērtības izmantošanas pieļaujamība saistībā ar fiziskas personas konkrētu rīcību nākotnē, lai izlemtu par līgumattiecību nodibināšanu, izpildi vai izbeigšanu ar šo (*Scoring*), ir atkarīga no papildu nosacījumu izpildes. Saskaņā ar *BDSG* 31. panta 2. punktu reģistru noskaidrotas varbūtības vērtības izmantošana saistībā ar fiziskas personas maksāspēju un vēlmi veikt maksājumus, izmantojot informāciju par prasījumiem, ir atļauta tikai tad, ja ir izpildīti *BDSG* 31. panta 1. punktā minētie nosacījumi un tiek ņemti vērā vienīgi tādi prasījumi saistībā ar izpildāmo pakalpojumu, kas nav ticis sniegts, lai gan tā sniegšanai ir beidzies termiņš, kas izpilda papildu īpašus nosacījumus, un turklāt netiek skarta citu ar maksāspēju saistīto datu apstrādes pieļaujamība, tostarp varbūtības vērtību noskaidrošana, saskaņā ar vispārējām datu aizsardzības tiesībām.
- 35 Tāpēc Vācijas likumdevējs *BDSG* 31. pantā būtībā paredz noteikumus par *Scoring* kā profilēšanas apakšgadījumu. Iesniedzējtiesai ir būtiskas šaubas par šo tiesību normu atbilstību VDAR 22. pantam, jo Vācijas likumdevējs reglamentē tikai “varbūtības vērtības” “izmantošanu”, nevis pašu varbūtības vērtības noteikšanu.
- 36 *BDSG* 31. pants šajā ziņā ir izsmeļošs tiktāl, ciktāl atbilstoši tam profilēšana ir tiesiskā regulējuma priekšmets tikai tad, ja tas ir uz tās pamata pieņemta lēmuma priekšmets. Taču atbilstoši minētajam aizliegumam atskaites punkts ir tikai *lēmums*, nevis pirms tam notikusī profilēšana. Nedz VDAR 22. pantā, nedz citās VDAR tiesību normās netiek formulētas īpašas saturam izvirzītas prasības saistībā ar datu apstrādes likumību profilēšanas nolūkā *Scoring* formā. Turklāt attiecībā uz profilēšanu tiesību normas ir atrodamas tikai VDAR 14. panta 2. punkta g) apakšpunktā saistībā ar pienākumiem sniegt informāciju un VDAR 15. panta 1. punkta h) apakšpunktā saistībā ar piekļuves tiesībām, taču attiecīgi tikai saistībā ar automatizētas lēmuma pieņemšanas pastāvēšanu nevis saistībā ar pašu profilēšanu, kā arī VDAR 21. panta 1. punkta pirmā teikuma pirmajā daļā saistībā

ar datu subjekta tiesībām iebilst un citās tiesību normas, kurām nav nozīme lietas pamatā esošajā tiesvedībā.

- 37 Līdz ar to, ja nav tikušas pieņemtas īpašas tiesību normas, profilēšanas pieņemamība, ciktāl tā *Scoring* formā, ņemot vērā uz to balstīto lēmumu, neietilpst VDAR 22. panta piemērošanas jomā, ir jāvērtē, ņemot vērā VDAR 6. pantā ietvertos vispārīgos apstrādes nosacījumus. Vācijas likumdevējam izvirzot *Scoring* saturam papildu pieļaujamības nosacījumus, tas precizē tiesiskā regulējuma jomu plašāk, nekā tas izriet no VDAR 6. un 22. pantā ietvertajām prasībām. Tomēr šajā ziņā tam nav tikušas piešķirtas tiesiskā regulējuma pieņemšanas pilnvaras.
- 38 Attiecīgas tiesiskā regulējuma pieņemšanas pilnvaras it īpaši neizriet no VDAR 22. panta 2. punkta b) apakšpunkta. Dalībvalstu tiesiskā regulējuma pieņemšanas pilnvaras saistībā ar profilēšanu VDAR ir paredzētas tikai gadījumā, ja lēmums pamatojas *tikai* uz automatizētu apstrādi. Turpretim *BDSG* 31. pantā nediferencējot ir ietvertas tiesību normas arī par neautomatizētiem lēmumiem, tādējādi regulējot *Scoring* datu apstrādes izmantošanas pieņemamību. Tomēr saskaņā ar VDAR 22. panta sistēmu un VDAR 6. pantā ietvertajiem vispārējiem apstrādes nosacījumiem tādu lēmumu pieņemamība, kas *nav* balstīti uz automatizētu apstrādi, tostarp profilēšanu, ir jāvērtē saskaņā ar VDAR 6. pantu. Šis tiesiskā regulējuma priekšmets neietilpst dalībvalstu kompetencē – arī ja tas tiek uzskatīts par apzinātu regulas autora lēmumu nepieņemt tiesību normas. Acīmredzot likumdevējs arī nevēlējās izvirzīt profilēšanai īpašākas prasības. Dalībvalsts likumdevējs nevar vienkārši attiecīgi rīkoties – katrā ziņā, piemērojot VDAR 22. panta 2. punkta b) apakšpunktu, tikai tad, ja dalībvalsts tiesību normās ir ietvertas tikai juridiskas prasības attiecībā uz lēmumiem, kas tieši balstās vienīgi uz automatizētu apstrādi.
- 39 Tā tas ir it īpaši tāpēc, ka VDAR ir regula LESD 288. panta trešās daļas izpratnē. Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru valsts likumdevējam, ņemot vērā direktīvās ietvertās prasības, jau ir aizliegts veikt izsmelšu novērtējumu likumā – šajā gadījumā *BDSG* 31. pantā – saistībā ar Eiropas likumdevēja abstrakti formulētajām prasībām – šajā gadījumā VDAR 6. un 22. pants (Tiesas 2016. gada 19. oktobra spriedums *Breyer/Vācija*, C-582/14, ECLI:EU:C:2016:779, 62. un 63. punkts). Tam vēl jo vairāk ir jāattiecas uz – kā šajā gadījumā – regulās ietvertajām prasībām.
- 40 Zīmīgi, ka Vācijas likumdevējs savā *BDSG* 31. panta pamatojumā līdz ar to arī nenorāda, uz ko pamatojas tā tiesiskā regulējuma pieņemšanas kompetence saistībā ar šo tiesību normu. Likuma pamatojums izriet no vairāk vai mazāk vispārīgi izklāstītas informācijas par to, ka šajā tiesību normā ir pārņemtas priekšgājēju *BDSG* 28.a un 28.b panta iepriekš spēkā esošajā redakcijā normas un normas pēc būtības joprojām ir spēkā. Turpretim *Bundesministerium des Innern* [Federālās iekšlietu ministrijas] 2016. gada 11. novembra atsaucis projektā, 93. un 94. lpp., vēl tika apgalvots, ka dalībvalstu tiesiskā regulējuma pieņemšanas pilnvaras izriet no “VDAR 6. panta 4. punkta un 23. panta 1. punkta kopskata”.

Tomēr šī – jau satura ziņā nepamatotā – pieeja acīmredzami tika noraidīta likumdošanas procesa laikā.

IV

- 41 Ņemot vērā minēto, Eiropas Savienības Tiesai ir jāiesniedz lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu. Tiesvedības iznākums ir atkarīgs no prejudiciālajiem jautājumiem.
- 42 Tiesvedība ir atkarīga no pirmā prejudiciālā jautājuma. Ja VDAR 22. panta 1. punkts būtu jāinterpretē tādējādi, ka kredītu reģistra veikta *Score* vērtības noteikšana ir autonomas lēmums VDAR 22. panta 1. punkta izpratnē, uz to – tā galveno darbību – attiektos automatizētas lēmuma pieņemšanas aizliegums. Līdz ar to būtu jākonstatē dalībvalsts juridiskais pamatojums VDAR 22. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, kas varētu būt vienīgi *BDSG* 31. pants. Taču tieši par tā atbilstību VDAR 22. panta 1. punktam pastāv nopietnas šaubas. Šādā gadījumā pieaicinātā persona rīkotos ne tikai bez juridiskā pamatojuma, bet arī neievērotu *ipso iure* VDAR 22. panta 1. punktā paredzēto aizliegumu. Tādējādi prasītājam vienlaikus būtu prasījuma tiesības pret atbildētāju par tās lietas (turpmāku) izskatīšanu uzraudzības iestādē.
- 43 Ja uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir jāatbild noliedzoši, tātad, ka profilēšana pati par sevi nav lēmums VDAR 22. panta 1. un 2. punkta izpratnē, arī VDAR 22. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietvertais izņēmuma noteikums neattiektos uz valsts tiesību normām, kas ir saistītas ar profilēšanu. Tāpēc, ņemot vērā principā uz vispārēju saskaņošanu vērstās VDAR izsmeļošo raksturu, ir jāmeklē cits tiesiskā regulējuma pieņemšanas pilnvarojums saistībā ar valsts tiesību normām. Taču, tā kā, kā tas ir izklāstīts iepriekš, šāds pilnvarojums nav saskatāms un neizriet it īpaši no VDAR ietvertajām vispārīgajām prasībām, *BDSG* 31. pantā ietvertais valsts tiesiskais regulējums nav piemērojams, kas savukārt maina valsts uzraudzības iestādes kontroles brīvību, kurai tad būtu jāvērtē kredītu reģistru darbības atbilstība VDAR 6. pantam.

V

- 44 Šis lēmums nav pārsūdzams.

[..]

Vīsbādene, 2021. gada 7. oktobris

[omissis: paraksti, izsniegšana]